

అవకాల కామ్యక్షణావ

వీడివీడి వైద్యం

మధు మళ్ళీ యిల్లు మార్చాడని యింట్లోకి వెళ్ళి మతిపోయినంత వనయింది నాకు. విశాలమైన గదులు మంచి గాలి, వెలుతురు బాగా ఉన్న ఆ బాటాకి ఎటాచ్డ్ బాక్ లా ఉండేది వాడికి. మరేం పొయ్యే కాలం? ఇంత సెవ్విటివ్ అయితే ఎలా?

సాయంకాలం మేం మామూలుగా కలుసుకుంటే పార్కులో నిలదీశాను. ఇదేం జబ్బని, ఇలా ఎన్నిసార్లు తిరుగుతావని 'నువ్వు ఊళ్ళో డేపు మరీ, చెప్పాలంటే చాలా ఉంది' ఒక సిగరెట్టు వదిలి సిగరెట్లను వెలిగిస్తుంది అనే శూక్తి రుజువు చేస్తూ అంతా ఓ కదలా ఉడుకొచ్చాడు నా చెవిలో.

వాడికి ఇల్లు అద్దెకిచ్చిన యిల్లాలి పేరు సుందరమ్మగారు. యజమాని అనేవాడు లేక పోతేడు గాని అతగాడు పొద్దుట డ్యూటీకిపోతే రిక్తిగాని కనపడడు. ఓ వేళ ఏ శలవురోజు సబ్బునా కనపడినా అతని మాట వినకుండా బ్యాగ్ త్రవడగలదు సుందరమ్మ. ఇంటి వాళ్ళు కాక ఆ ఇంట్లో నాలుగు వాటాల వాళ్ళు ఉన్నారు. ఉన్న వాటిలో పెద్దవాటా ఖాళీ అయితే అందులో దిగేడు మధు. వాడికి ఓ వచ్చిందేళ్ళ అమ్మయ్యా, ఎనిమిదేళ్ళ అబ్బాయి. మిగిలిన వాటాల వాళ్ళు ఇంచుమించు మధులాగే క్రింది మధ్య తరగతికి చెందిన వాళ్ళు. చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలు చేసుకుంటున్న ఓ సలభయ్యుడు వయస్సు లోపు వాళ్ళు సుంద

రమ్మ అదే ఏజ్ గ్రూప్ కి చెందింది గాని, 'మీరందరూ ఉన్న ఈ పెద్ద ఇల్లు నాదే సుమా'; అని ప్రకటించడం కోసం కాబోలు, లేని వయసూ పెద్దరికమూ చలాయిస్తూ వుంటుంది. ఇంచుమించు తన వయసే ఉన్న సుందరమ్మ 'అబ్బాయ్ మధు! మీ ఇంటి పేరు ఏమిటని అన్నావా?' అని అడిగితే మొదట్లో తెల్ల బోయాడుట, ఆ రోజు సాయం కాలం అతని భార్య రేవతి ఆ ఊసెత్తితే....

"మీకేం, మిమ్మల్ని ఏ వరసలో పిలిచినా యిబ్బంది లేదు. నన్ను నోరారా కోడలమ్మా అని పిలుస్తుంది ఆవిడ. తీరా అలా పిలిచాక కోడింటికం పెట్టక తప్పదు కదా!" అని ఘక్కున నవ్వేసింది. ఎలా అన్నా అది నవ్వులాటకి మాత్రం కాదని త్వరలోనే రుజువయింది. ఆ మూడో రోజు ఉదయం, వీధి గది కిటికీ తలుపు తీసిన మధుకి రేవతి వీధి గుమ్మం ముందు పేడనీళ్ళు జల్లడం కనిపించి, ముక్కుని ఎవరో గిల్లినట్లయింది. అతనికి చిన్నప్పట్టుంచీ అతి శుభ్రం మహా శుభ్ర మున్నూ, కాలిగోళ్ళు చీలవేళ్ళూ ఎప్పుడూ ఆవరేషన్ ఫియేటర్స్ అడుగుపెట్టే డాక్టర్లంత నీటుగా ఉంచుకుంటారు. వాళ్ళింట్లో వాళ్ళు ఎప్పుడూ, తినే తిండికంటే వాడే ఫిన్లె లూ, డెట్టాలూ, సబ్బులూ వీటి ఖర్చు ఎక్కువ వాళ్ళకి, ఇవన్నీ రేవతికి ఎంతో చెప్పి ఎన్నో విధాల ఎడ్యుకేట్ చేశాడు ఎప్పట్నుంచీ.

మరిదేం వని? ఏదో జరగనిది జరిగినట్లు గాని చేసిపారేశాడు. రేవతి ఆ పని వూర్తి చేసి పెరిట్లోకి వరిగెత్తి ఓ గంటసేపు చేతులు కడక్కువి, శుభ్రంగా తుడుచుకుని, అతని దూరంగా కూచుని నెమ్మదిగా చెప్పింది.

'ఇది అత్తగారి నాలుగిళ్ళ వాకిలి. నా గుర్తే పాటు నారాయణా అనుకోకపోతే ఇలాంటి చోట ఉండలేం. మనకి ఇష్టం లేకపోయినా కొన్ని కొన్నిటిని భరించక తప్పదు మీరలా గానుకేక వేస్తే కలిసి వచ్చేదేం లేదు'

"చాలించు నీ ఉపన్యాసం. ఇంతకుముందు నువ్వు పాచి చేస్తున్నది మన వైపు కాదు. త ఇంటి అంతటికీ కామన్ గేటు అది. అక్కడ చెయ్యడానికి నీ ఖర్చు ఏం కాలిందీ?

రేవతి చెప్పింది. ఆవాళ వాళ్ళ దాసిడి రాలేదు. కాబట్టి తను చెయ్యవలసి వచ్చిందిట. నాలుగిళ్ళ వాళ్ళూ వారం పాటు ఒక్కొక్కరూ చొప్పున వీధి గుమ్మం పాచి చేయించడం అక్కడ అద్దెకున్న వాళ్ళ బాధ్యత అని నిర్ణయం.

సుందరమ్మగారు తప్ప ఆ నాలుగు వాటాల వాళ్ళూ వని మనుషుల్ని వెట్టుకున్నారు. వంతుల ప్రకారం వాళ్ళు చేసేస్తారు, ఏ దాసిడి అయినా నాగా పెడితే ఆ బాధ్యత ఆ వాటా ఇల్లాలిదే.

తమాషా ఏమిటంటే ఆ వీధి గుమ్మం శుచీ శుభ్రతలు ఆ ఇంటి యజమానురాలై న సుందరమ్మవి. కాని ఆవిడ చేత్తో ఆవిడ సొంత గుమ్మంలో చీపురు వెయ్యడం ఎవరూ చూశేడు!

బాగుంది. నలుగురు కోడళ్ళు ఉండగా అత్తగారికేం ఖర్చు! వీధి పాచి మాటపోసీ.... ఆవిడ ఇంట్లో దాసిడి లేదే, మరీ ఆ పని ఎవరు చేస్తారుట?

'ఎందుకు చెప్పండి ఆకివరు చేస్తారో'

సుందరమ్మగారి నాయకత్వంలో ఆ నాలుగిళ్ళ ఆడవాళ్ళూ మకార త్రయంలోపడి మనుగడపాగిస్తున్నారు. ప్రమద గణాన్ని అంతగా ప్రభావితం చేసిన ఆ ముఖ్యమైన మూడూ యివి: ఒకటి మడి, రెండు శ్రీల, మూడు ముట్టు. చిన్నా పెద్దా ఉన్నతర్వాత ఇబ్బందులు తప్పవుగా!

వారినే అడిగి, మామగారి మనసు నొప్పించడం!" అంటూ రేవతి కొంటెగా నవ్వంది.

మదూ ఏదీ అంత నవ్వులాటగా తేలికగా తీసుకోలేదు. ఆప్పటికే అతను ఎంతో సీరియస్ అయిపోయాడు.

"అసలు నిన్నటినుంచే మనవంతులు దాసిడి చేసేసింది కాబోలు, నేను మరచేపోయాను. అరున్నర అయిందాకానే లేరనేలేదు. అంత బొద్దెక్కే దాకా, శుక్రవారం పూటా నలుగురు వచ్చే పోయే వీధి గుమ్మం అలా ఉండెయ్యడం ఎంతో పాపం. అత్తగారు కేక వేస్తూంటే అదెవరో అనుకున్నా. అంటూ యధాలాపంగా చెప్పి రేవతి మదూ ఆలోచనాగ్నిలోకి మరింత ఆక్సిజన్ ఇచ్చింది.

పిల్లా వాషా ఉన్న కొంపలో కామన్ ఎంట్రన్స్ ఎప్పుడూ నీట్ గా ఉంచాలన్న విషయంతో మదూకి పేచీ లేదు. ఎవరికీ ఉండ

దేమో కూడా. అది ఆ గేటుదాటి లోపలికి వస్తే కామన్ హాలులాంటిది ఒకటుంది. అక్కడుండే నాలుగు వాటాలకి వేరు వేరు గుమ్మాలు పక్కలకి వెనక్కి ఉన్నాయి. ఆ కామన్ హాలులో ఎలక్ట్రిక్ బల్బ్ అంటూలేదు. రాత్రి తెల్లవార్లు అక్కడ చీకటి రాజ్యం చేస్తుంది.

ఓ యింటి అబ్బాయికి తేలు కుట్టింది. మరో యింటి ముసలా యన జోళ్ళు పెట్టుకుంటే పోయింది ఆ హాలులోనే అని కిట్టని వాళ్ళ ప్రధారం. పోనీ ఆ మాట అలా ఉంచి, శుక్రవారం పాపం అనే సెంటిమెంటు పక్కకి తప్పించి, నాలుగిళ్ళ వాళ్ళు వారి వారి వాటాలకి చేరే ముఖ్య ప్రదేశంలో రాత్రివేళ దీపం ఉండాలా ఒద్దా?

ఇది అకుబ్తమా? కుబ్తమా? అదే ప్రశ్న మర్నాడు మదూ సుందరమ్మ

గార్ని అడిగాడు. అంటే.

ఆనిద అత్తగారి తనంమీద, ఆనిద కలలో కూడా ఊహించి ఎరగని పిడుగువంటిది. ఆనిద తిట్టవి తిట్టులేదు; ఆ క్షణం ఖాళీ చేసి పొమ్మంది.

నిజానికి మదూ యింటిపట్టున ఉండే యిలాంటి వాటిల్లో జోక్యం కలుగచేసుకునే మనిషికాదు. వారంరోజులు పూసచ్చి యింట్లో గడవవలసి వచ్చింది. మూడోరోజులు వరుసగా కలవలు వచ్చాయి. ఇవన్నీకాక అతని ఆసీసు ఆ యింటికి బాగా దగ్గర, ఓ విధంగా యింటి నాలుగోడల మధ్య బంది అయి కాస్త సునిశితంగా పరిశీలిస్తే అతని కళ్ళలో దిడిన దృశ్యాలు ఎన్ననీ!

మరి లోకంలో తక్కిన వాళ్ళు ఎలాబాటు తున్నారో తెలీదుగాని సుందరమ్మగారి నాయ

ఆంధ్రభూమి

సచిత్రవారపత్రిక

వంటల పోటీ!! పురుషులకు మాత్రమే!

వంటకం రుచిగావుంటే 'ఆహా! నలభీమసాకం' అంటారు మనవాళ్ళు. అంటే వంట విషయంలోకూడా ఆనాడు పురుషులదే ఆధిక్యత అని వచ్చుకోవాలి. మళ్ళీ మధ్యకాలంలో మగవాళ్ళు వంట మర్చిపోయారు. కానీ ఇటీవల స్త్రీల ఉద్యోగాల పుణ్యమా అంటూ మగవాళ్ళకూడా తప్పనిసరిగా చెయ్యి కాయుకోవలసి వస్తోంది. అంటే వంటలో కనీస విజ్ఞానం మగవాళ్ళకుకూడా అవసరం అనిపిస్తోంది.

ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఉగాది సందర్భంగా ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వారపత్రిక తరపున కేవలం పురుషులకు మాత్రమే ఒక ఆకర్షణీయమైన వంటల పోటీని నిర్వహించాలని నిశ్చయించాము. కాబట్టి ఉత్సాహంగా కొత్తరకం వంటలు చేయగల పురుషులకు ఇదే మా ఆహ్వానం.

- మొదటి బహుమతి : ప్రెషర్ కుక్కర్
- రెండవ బహుమతి : స్టీల్ కారియర్
- మూడవ బహుమతి : కిరోసిన్ (గాస్) ప్లమ్
- 3 కన్నోలేషన్ బహుమతులు : కాఫీ పర్కొలేటర్స్

పోటీకి నియమనిబంధనలు:

- ★ ఒకరు ఒక్క వంట గురించి మాత్రమే వ్రాయాలి.
- ★ అది కొత్తరకం వంట అయివుండాలి.
- ★ ఆ వంట విడివిడిగా, కూర, చట్నీ-కాఫీహారం, మాంసాహారం ఏదంటూ కావచ్చు.
- ★ ఒక ఆరలావుకి మించకుండా కాగితానికి ఒకవైపునే వ్రాయాలి.
- ★ వంట తను స్వంతమేనని చెబుతూ హామీ ఇవ్వాలి.
- ★ రచనలోపాలు నాన్ ఫోర్ట్ నైజ్ ఫోటో జతచేస్తూ తమ ఆద్రును స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
- ★ ప్రచురణార్థంకాని రచనలు, పోటీలు తిరిగి కావాలనుకునేవారు స్థాంపులు అంటించి ఆద్రును రాసిన కనడ తప్పకుండా జతచేయాలి.
- ★ వంటలు-ఎడిటర్, ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వారపత్రిక, 38, సరోజినీదేవి రోడ్, సికింద్రాబాద్-3 కి సంసాలి

పోటీకి రచనలు చేరవలసిన ఆఖరుతేదీ మార్చి 14

పినారి

"పినారి అంటే ఎవడనాన్నా?" అడిగాడు గోపి.

"ఎవరడిగినా డబ్బులు సరిగా ఇవ్వని వాడు" అన్నాడు రామారావు.

"నాన్నా! ఓ పదిరూపాయలు ఇవ్వవూ" తక్కువ అడిగాడు గోపి.

-పి. కుమారరాజు (మర్రిపూడి)

కత్వంలో ఆ నాలుగిళ్ళ అడవాళ్ళు మకార త్రయంలోపడి మనుగడసాగిస్తున్నారు. ప్రమద గణాన్ని అంతగా ప్రభావితం చేసిన ఆ ముఖ్యమైన మూడూ యివే: ఒకటి మడి, రెండవ మైల, మూడు ముట్టు. నాలుగిళ్ళ అడవాళ్ళు చిన్నా పెద్దా అంటూ ఉన్న తర్వాత ఏదో ఓ యింట్లో యిందులో ఏదో ఓ దానికి లోనుగాక తప్పదుగదా!

"పిన్నిగాదూ. అలమారలో ఆవకాయ జాడీ ఉంది. పని చెప్పానని అనుకోక, కాస్త యిలా వచ్చి వడ్డిస్తారా, తీరా సమయానికి అవతల కగలడ్డాను నేనూ!"

"ఆ పో యి న తను మా తోడికోడలుకి స్వయంగా మరిదితమ్ముడుట. మాకూ మల్లాది వారికి పురిటి పుణ్యాలున్నాయని మా భావగారు చెప్పేవారు. అయితే ఆ త్రయ్యా, సక్షిణీపడితే సరిపోతుందంటారా, లేక....?"

"ఇప్పుడయితే ఏదవకాలం వచ్చి కాపీలు తాగేస్తున్నాం కాని మా రోజుల్లో అయితే అల్ల తద్ది నోము పడితే వచ్చి మంచినీళ్ళు పుచ్చు కునేవాళ్ళంకాదు.... రోజుం తా "మడిబట్ట ఎవరు ముట్టుకుంటారో" అని బెంగపెట్టుకు వచ్చేవాళ్ళం అంటే నమ్మండి"

ఏ సంభాషణ ఎటు సాగినా యీ కేంద్రం చుట్టూ యిదిగో యిలాగే తిరిగేది.

ముందువారికి పెద్ద మెట్టుమీద సుందరమ్మ గారు కూచునేది. అటూ ఇటూ కింద మెట్టు మీద కనీసం రెండో వాళ్ళలో ఒక్కొక్కర యినా చేరేవారు. ఆ చుట్టుపట్ల తప్పనిసరిగా నలుగురైదుగురు పిల్లలుండేవారు. మహోత్సాహంతో మకారత్రయం ముఖ్య బిందువుగా లోకవృత్తం అక్కడ పునఃవృత్తం అయ్యేది. సుదుటను పట్టిన చెమటతో, దడదడ కొట్టు కుంటున్న గుండెతో ఓ నాడు పిల్లలిద్దర్నీ చెరో

సమర్థుడు

“హరిశ్చంద్రుడు ఎలాంటివాడు?” రవిని నిలబెట్టేయ మామూలు.

“దేనినైనా, చివరికి భార్యనుకూడా అమ్మ గల సమర్థుడుసారే...” తక్కువ జవాబు ఎర్రోజు సత్యం (చీరవంప)

చేత్తో పట్టుకుని బరబరా బయటకి లాక్కొచ్చే శాడు మధు. ఇద్దర్నీ ఏదో మేటనీకి పంపేసి ఉస్సుర్ని వతికిలబడ్డ మొగుణ్ణి చూసి ముక్కు మీదవేలేసుకుంది రేవతి. అతను చెప్పింది యిదీ:

“స్కూల్లో తీర్చి ఆర్స్ నే రుకా ర ని విన్నాను. ఇక్కడో చిన్నప్పట్టుంచీ యింతగా తీర్చి ఎమ్మీ నేర్పిస్తారని యీ మధ్యనే తెలిసింది ఇంతగా “మూడ విజ్ఞానం” ప్రతిక్షణం నూరి పోస్తూంటే పిల్ల లెండుకైనా పనికొస్తారా! పరిశ్రమగా శరీరం ఉంచుకోమని చెప్పడమే కాక ఆరోగ్యకరంగా ఆలోచించేలా పిల్లల్ని తయారు చెయ్యడం ప్రతి తల్లిదండ్రుల కనీస కర్తవ్యం కదూ!”

కాలికి బలపంకట్టుకుని వాళ్ళిద్దరూ రెండ్రో జులపాటు తిరిగి, అందులో సగం అంతకు రెట్టంపు అద్దెకి. వేరే పూర్తిగా వీళ్ళక్రిందే ఉన్న పోర్లన్లోకి వచ్చేశారుట.

అంతా విని, నేను న వ్యూ తూ అన్నాను. “చెడు ప్రభావం నుంచి పిల్లల్ని తప్పించే నీ వ్యధ అర్థమయ్యిందిగావి అది నీ చొక్కాడిదే కాదుగా, మిగిలిన మూడు వాటాల వాళ్ళకి పిల్లలున్నారని చెబుతున్నావ్. ఆతల్లిదండ్రులూ వాళ్ళ పిల్లల్ని ప్రేమిస్తూనే ఉంటారుకద, వాళ్ళెందుకు అన్నీ తెలిసి అక్కడే ఉంటున్నారంటావ్?”

“దానికి నేనేం జవాబు చెప్పే ది! మేం లాజికల్ పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ చేసిన ఆ రోజు లల్లో నలుగురం ఎగ్జామ్ యిచ్చాం. నా కొక్క డికి పస్టుకాసు వచ్చింది. ఒకడికి సెకండ్ క్లాస్ యిద్దరికి థర్డు క్లాసు వచ్చేయి. వాళ్ళెందుకు దాంతోనే రాజీపడ్డారంటే నేనేం చెప్పగలను?”

వాడి రీజనింగుకి ముగ్గుణ్ణియ్యాను నేను. అయినా ఊరుకోలేదు.

“వాటాట సదుపాయంగా ఉన్నాయనీ, అద్దె తక్కువనీ, మరొకటి దొరకవనీ ఉండి పోయా రేమో!”

“పోతుందేమో అని కామన్ హోల్లో బిట్టు పెట్టించని మనిషి, అద్దె తక్కువని ఎందు కిచ్చింది. అంటావ్?”

పాయింటు, చెర్రీమొహం వేశాను నేను.

“ఒకటి అయింటుంది. తన వ్యక్తిత్వం చాటుకోడానికి చదువుకోని ఏ సగటు ఆడది అయినా అత్తగారితనం ప్రదర్శిస్తూ ఉంటుంది.

సుందరమ్మగారి జీవితంలో పెద్దలోటు మొదటి నలుగురూ ఆ డ పిల్లలు కావడమే. ఆ ఆఖరి వాడికి నాలుగేళ్ళు. వాడెప్పుడు ఎదగను కోడలెప్పుడు రాను, ఆవిడ కోరిక ఎప్పుడు తీరను! అందాకా....” వాడు చెప్పకుండానే గ్రహించి విరగబడి నవ్వెను. ఈ సీరియస్ నెస్ చాటున ఇంత హాస్యం దాగి ఉందా! *

త్వప్తి త్వప్తికి తగ్గ ఆనందం అంబీస్ ఊరగాయలతో

రుచి చూడండి	
ఇడ్లీ దోసెలతో	పూరీ చనాతలతో
బ్రెడ్ సాండ్ విచ్ తో	మీ ఇష్టమైనదాంతో

16కు పైబడ్డ ఎన్నెన్నో రుచికరమైన రకాలు

అంబీస్ రుచికరమైన
ఊరగాయలు
అన్నట్టు అనుభవంతో

Ambis

తయారుచేయువారయి:
అంబీస్ ఏకీల్స్ & కాండిమెంట్స్ అఫ్ ఇండియా
ఎగుమతిదారులు:
వెస్టర్న్ ఎక్స్ పోర్ట్స్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
19, వీలకంఠ మెహతా స్ట్రీటు
టి. నగరు, మద్రాసు-17, ఫోను: 447355

APAC